

Erhvervs- og Råstofudvalget

Svar til Erhvervs- og Råstofudvalget, opfølgende spørgsmål i forbindelse med 2. behandling af forslag til Inatsisartutlov om mineralaktiviteter

I forbindelse med indkaldelse til samråd den 25. maj 2023, har Erhvervs- og Råstofudvalget stillet en række opfølgende spørgsmål.

Dato: 25-05-2023
Sags nr. 2023 - 4949

Spørgsmål 1:

Udvalget vil gerne høre om, hvordan Naalakkersuisoq forholder sig til det, som blev fremsat af GE?

Naalakkersuisoq udtrykte bare at ville tage GE's fremsættelser til efterretning, vil vi gerne vide om det stadig er gældende.

Postboks 930
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 68 00
Fax (+299) 32 43 02
E-mail: asn@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Svar til spørgsmål 1:

Naalakkersuisut har forholdt sig til GE's indlæg i tidligere svar til udvalget, hvortil der henvises.

Det bemærkes i øvrigt, at Naalakkersuisut har haft en længere dialog med GE, hvorunder flere misforståelser er blevet forklaret og uddybet, og der er opnået en fælles forståelse vedrørende flere emner.

Derudover har dialogen ført til ændringer af det oprindelige forslag, som var sendt i offentlig høring, således er en bestemmelse om rettighedshaveres gæld til det offentlige blevet slettet og bemærkningerne til § 140 om tvangsbøder er blevet uddybet (se rettelsesblad til det oprindelige forslag).

Spørgsmål 2:

Udvalget vil gerne spørge om, Naalakkersuisoq om der er planer om at udskyde lovforslaget til efteråret.

Svar til spørgsmål 2:

Naalakkersuisut har ingen planer om at udskyde lovforslaget til efteråret, men det er naturligvis Inatsisartuts beslutning, som lovgiver, hvornår forslaget skal fremmes.

Spørgsmål 3:

Til § 35:

Bestemmelsen foreskriver, at der skal foretages en offentlig høring af en ansøgning, før der meddeles en efterforskningstilladelse. Naalakkersuisut foreslår at ansøgningen sendes i offentlig høring i mindst 21 kalenderdage.

Er Naalakkersuisut villige til at indføre en maksimumsgrænse for, hvor mange kalenderdage en ansøgning kan sendes i offentlig høring, før der meddeles en efterforskningstilladelse.

Eksempelvis kunne der indføres en bestemmelse, hvorefter en ansøgning kan sendes i offentlig høring i mindst 21 kalenderdage og maksimum i 84 dage?

Svar til spørgsmål 3:

Naalakkersuisut har ved forslagets udarbejdelse undladt at anføre en maksimumsfrist for høringsperioden. Årsagen til dette er, at det kan blive relevant at forlænge en høringsperiode af forskellige årsager. Det kan skyldes tekniske problemer, eller indholdet af de høringsvar, der indkommer i den første del af høringsperioden. Der kan også være tilfælde, hvor der kræves yderligere undersøgelser af visse forhold, for at lokalbefolkningen kan afgive relevante høringsvar på et oplyst grundlag.

Til sammenligning er der heller ikke maksimumsfrister på de øvrige høringsperioder efter loven, (med undtagelse af forhøring vedrørende VVM og VSB, som efterfølges af en længere høringsperiode, der kan forlænges).

Hvis udvalget ønsker det, er Naalakkersuisut åben for at fastsætte en maksimumsfrist for høringsperioden. Alternativt kan man ændre bestemmelsen, således at høringsperioden i bestemmelsens stk. 1 bliver på 21 dage, og indsætte et stk. 2, hvorefter perioden kan forlænges, og præcisere i bemærkningerne til bestemmelsen, i hvilke tilfælde perioden kan forlænges, således at der er klarere rammer for dette.

Spørgsmål 4:

Til § 45:

I henhold til bestemmelsen i forslagets § 45, stk. 2, skal aktieselskabet have sit reelle hovedkontor, hvorfra aktieselskabet ledes, i Grønland.

Efter den eksisterende bestemmelse skal et aktieselskab have hjemsted i Grønland. Denne nye bestemmelse blev omtalt som et "eksakt" krav til rettighedshaverne, som ikke desto mindre menes at være ganske uklar og svært forståelig. En formulering såsom "daglig ledelse" (hvis dette i øvrigt er forståelsen) ville give en noget klarere ramme for mineindustrien, som ofte er organiseret multinationalt. Der er stor nervøsitet i branchen om forslaget, og formuleringen opleves som en direkte stopklods.

Er Naalakkersuisut villige til at erstatte vendingen "reelle hovedkontor" med vendingen "daglig ledelse"?

Svar til spørgsmål 4:

Begrebet "reelle hovedkontor" er muligvis forældet, hvilket kan give anledning til tvivl om fortolkningen. Naalakkersuisut foreslår i stedet, at man erstatter begrebet "reelle hovedkontor" med begrebet "ledelsens sæde". Dette er et mere moderne begreb, som bliver benyttet i international skatteret ved bestemmelse af selskabers hjemsted. Ledelsens sæde vil være, hvor selskabet har hovedsæde og direktion, og hvor alle møder og beslutninger tages. Begrebet er en oversættelse fra engelsk "place of management", og bør således være genkendeligt, også for internationale investorer og deres rådgivere.

Såfremt udvalget fastholder forslaget om "daglig ledelse" kan dette godt efterkommes. Men Naalakkersuisut vil foretrække en formulering, hvor der allerede er en fortolkning og praksis, som "ledelsens sæde".

Spørgsmål 5:

Til § 52 og § 53:

Bestemmelsen i § 52 omhandler rettighedshaverens anvendelse af lokale arbejdstagere og lokale leverandører af varer og tjenesteydelser, hvor bestemmelsen i § 53 omhandler rettighedshaverens forarbejdning af udnyttede mineraler.

Bestemmelsen i § 53 giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte bestemmelser og vilkår for en udnyttelsestilladelse om, at rettighedshaveren kun må forarbejde de udnyttede mineraler uden for Grønland, hvis forarbejdning i Grønland vil medføre væsentlig større omkostninger eller ulemper for rettighedshaveren, og fordelene for samfundet ikke forringes væsentligt derved, og det godkendes af Naalakkersuisut.

Er Naalakkersuisut villige til at gå med til, at store miner gives adgang til forarbejdning af mineraler uden for Grønland, men at smykkesten, så som rubiner og guld, skal forarbejdes i Grønland?

Svar til spørgsmål 5:

Hvad angår forslaget § 52 om anvendelse af grønlandsk arbejdskraft og grønlandske underleverandører, er Naalakkersuisut villige til at fastholde råstoflovens formuleringer, såfremt man ønsker dette fra udvalgets side. Dermed vil gældende regler videreføres og disse er kendte af branchen allerede.

§ 53 handler om i hvor høj grad der skal ske forarbejdning i Grønland. Mulighederne for forarbejdning handler ikke så meget om minens størrelse, men mere om hvor meget forarbejdning forskellige mineraler kræver, og hvor meget af dette det er muligt og hensigtsmæssigt at foretage i Grønland. Dette vil være meget forskelligt fra projekt til projekt, da det afhænger af den ressource der udnyttes, den kendte teknologi og lokationen.

GE har udtrykt ønske om at fastholde formuleringerne fra råstofloven i forhold til forarbejdning uden for Grønland. De gamle bestemmelser tager udelukkende hensyn til industrien, det vil sige, hvorvidt det vil medføre større omkostninger eller ulemper for en rettighedshaver, at foretage forarbejdning i Grønland.

Derimod er det efter den foreslåede nye bestemmelse også muligt at tage hensyn det grønlandske samfunds fordele ved forarbejdning i Grønland.

Hvis man følger GE's ønske om at fjerne passussen "fordelene for samfundet ikke forringes væsentligt derved", vil man miste muligheden for at tage hensyn til konsekvenserne for Grønlands Selvstyres indtægter og udviklingen af samfundet ved forarbejdning i udlandet.

Naalakkersuisut finder at hensynet til de offentlige indtægter og den samfundsmæssige udvikling bør veje tungt ved afgørelser vedrørende forarbejdning i udlandet, og anbefaler derfor, at formuleringen i det fremsatte forslag fastholdes. Men hvis udvalget ønsker at den nugældende formulering fastholdes, er Naalakkersuisut villig til at se på dette.

Spørgsmål 6:

Til § 140):

Efter bestemmelsen i § 140 kan Naalakkersuisut pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder i forskellige situationer, hvor der:

- undlades at give oplysninger rettidigt
- undlades at efterkomme et påbud eller forbud
- undlades at stille sikkerhed

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger til de enkelte bestemmer, bl.a.:

- at tvangsbødernes størrelse fastsættes ud fra et konkret skøn. Det generelle proportionalitetsprincip gælder i den forbindelse. Det betyder blandt andet, at tvangsbøderne ikke må stå i misforhold til forseelsen.
- at en tvangsbøde bør mindst være på 1.000 kr. dagligt eller 5.000 kr. ugentligt, og der beregnes kun én daglig eller én ugentlig tvangsbøde.

Kan Naalakkersuisut udarbejde regler for hvor store tvangsbøder skal være i bekendtgørelsen, det står klart hvor meget bøderne vil udgøre, og dermed undgå at tvangsbøderne gives administrativt efter skøn, eller at enkelte Naalakkersuisut selv beslutter hvor meget der skal betales i bøder til hver enkelte aktører?

Svar til spørgsmål 6:

Naalakkersuisut har forståelse for industriens bekymringer. Det foreslås, at der indsættes et stk. 2 i bestemmelsen, hvorefter Naalakkersuisut fastsætter nærmere bestemmelser om fastsættelse af bøder efter stk. 1. Således at det ikke bliver en mulighed, men en pligt for Naalakkersuisut, at udstede en bekendtgørelse før der kan pålægges bøder efter bestemmelsen.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga

Med venlig hilsen

Best Regards

Aqquaaq B. Egede